

Žalobník domáhal sa žalobou odškodného na žalovanej obci na tom základe, že pri drobení kameňa na stavbu cesty — ktorú prácu konal ako ručnú službu, požadovanú žalovanou obcou podľa § 39 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n. — vletel mu do oka úlomok kameňa a tým stratil oko, a to zavinením žalovanej obce, lebo mu nedala k práci ochranné okuliare.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobu z vecných dôvodov zamietly. N a j v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu s účinkom aj na rozsudok súdu I. stolice zbavil účinnosti a spor pre sporu prekážajúcu okolnosť § 180 č. 1 Osp. zastavil.

D ô v o d y:

Pro řešení otázky, zda žalobní nárok je soukromoprávní aneb veřejnoprávní, je rozhodující okolností, že strana, jež se domáhá plnění od svého odpůrce, domáhá se tohoto plnění jako druh proti druhu v poměru souřadnosti aneb v poměru nadřízenosti resp. podřízenosti (srv. rozh. nejv. soudu Úr. sb. č. 2368). V konkrétním případě žalovaná politická obec nepovažovala od dovolatele plnění služeb jako druh od druhu v poměru souřadnosti, nýbrž požadovala od něho jako o d s v é h o o b y v a t e l e v poměru nadřízenosti t. zv. ruční službu podle § 39 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n. Dovolatel se tomuto vyzvání žalované politické obce, vydanému na základě předpisů veřejného práva, podrobil jako příslušník této obce, nastoupil tedy požadovanou ruční službu v poměru podřízenosti vůči obci, jež ho vyzvala k plnění služeb na základě zákonných ustanovení veřejnoprávních. Utrpěl-li dovolatel úraz při konání služby, uložené mu žalovanou obcí jako podmínkem veřejnoprávním v poměru veřejnoprávní nadřízenosti, vznikl žalobní nárok dovolatelův z veřejnoprávního poměru žalované obce k dovolateli jako jejímu obyvateli, jenže se jejímu veřejnoprávnímu příkazu podrobil. Proto nemůže právem dovolatel uplatňovati tento žalobní nárok na náhradu škody před občanskými soudy pro nepřipustnost pořadu práva (bod 1 § 180 Osp.). Okolnosti sporu překážející uvedené v bodě 1 § 180 Osp. nutno dbáti z úřední povinnosti podle § 540 Osp. v znění bodu 10 čl. III. zák. č. 23/1928 Sb. z. a n. v každém stadiu sporu.

Čís. 15985.

Neprekáža použitiu čl. III. zák. č. 251/1934 Sb. z. a n., že rozsudok odvolacieho súdu pred vydaním cit. zákona bol už predmetom rozväzovacie usnesenia Najvyššieho súdu.*)

(Rozh. z 12. marca 1937, Rv III 542/36.)

N a j v y š š í s ú d dovolaciu žiadosť odmietol z týchto

d ô v o d o v:

Podľa čl. III. zákona zo dňa 11. decembra 1934, č. 251 Sb. z. a n., vydaného iba po rozväzovacom usnesení Najvyššieho súdu v tomto

*) Viz pro právní oblast českomoravskou čl. I. č. 2.

spore zo dňa 13. júna 1934, č. j. Rv III 195/33-3, ak nie je hodnota spor-ného predmetu, o ktorom rozhodoval odvolací súd, vyššia než 7.000 Kč, nie je proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu prípustné do- volanie, vyjmúc ak by odvolací súd v rozsudku vyhlásil dovolanie za prípustné, pretože ide o rozhodnutie zásadného významu.

V súdenom prípade — v ktorom ide o potvrdzujúci rozsudok — od- volací súd nevyhlásil dovolanie za prípustné, dovolanie je tedy nepří- pustné a bolo ho preto treba v smysle § 529 Osp. odmietnuť.

Čís. 15986.

Po zrušení konkurzu nemožno proti správcovi konkurznej podstaty povoliť exekúciu.

(Rozh. z 19. marca 1937, R III 464/36.)

S ú d I. s t o l i c e povolil usnesením zo dňa 24. júla 1935 exekúciu proti Dr. W. ako správcovi konkurznej podstaty pozostalosti neb. Ignáca P.

R e k u r z n ý sú d žiadosť o povolenie exekúcie zamietol. D ô- v o d y: Exekút bol správcom konkurznej podstaty pozostalosti neb. Ignáca P. Toto jeho poverenie zaniklo dňom 31. decembra 1934, keď bol konkurz proti pozostalosti neb. Ignáca P. pravoplatne zastavený. Nemôže byť preto exekúcia, vedená proti nemu ako správcovi kon- kurznej podstaty, povolená.

N a j v y š š í sú d rekurz exekventa zamietol s poukazom na správne dôvody napadnutého usnesenia.

Čís. 15987.

Nejasnosť a neurčitosť poisťovacích podmienok, ktoré zostavila po- isťovňa, ide na jej vrub.

Ak v podmienkach v smluve o zodpovednostnom poistení majiteľa motorového vozidla čo do osoby vodiča vozidla je len to ustanovenie, aby táto osoba »bola v držbe vodičského listu«, poisťovňa nie je oprá- vená odoprieť plnenie smluvy z dôvodu, že vodič vozidla v čase nehody nebol ešte 21ročný, ktorý vek je stanovený v policejných predpisoch pre vodičov vozidiel verejne používaných.*)

(Rozh. z 23. marca 1937, Rv III 901/36.)

Žalobkyně cestovala dňa 28. júna 1930 autobusom do Š. Na ceste došlo k srážke autobusu s vlakom a žalobkyně utrpela ťažké poranenie. Vlastník autobusu, Julius M., bol odsúdený na platenie doživotnej renty.

*) Srovnaj: Sb. n. s. č. 10.999, 15.576.